

ПРОТОКОЛ

№ 193

гр. Пловдив, 11.05.2023 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ в публично заседание на единадесети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Велина Ем. Антонова

Членове: Надежда Л. Махмудиева
Христо В. Симитчиев

при участието на секретаря Стефка Огн. Тошева
и прокурора Димитър Анг. Ангелов

Сложи за разглеждане докладваното от Велина Ем. Антонова Въззивно
частно наказателно дело № 20235000600202 по описа за 2023 година.

На именното повикване в 10:00 часа се явиха:

Жалбоподателят (обвиняем) **В. И. П.** се явява лично и с **адв. Т. К.**,
упълномощена на ДП и **адв. И. К.**, преупълномощен от **адв. Р. К.**

ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на делото.

Адв. К.: Да се даде ход на делото.

Адв. К.: Също.

Обвиняемият П.: Да се даде ход на делото.

Съдът след съвещание намира, че не са налице процесуални пречки за
разглеждане на делото в днешното съдебно заседание, поради което

О П Р Е Д Е Л И :

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

Докладва се делото от съдията-докладчик.

Образувано е по частна жалба на **адв. Т. К.** – пълномощник на **В. П.**,
обвиняем по ДП № 647/2019 г. по описа на РУ на МВР Пазарджик, против
протоколно определение № 272 от 05.05.2023 г. постановено по ЧНД №
541/2023 г. на Окръжен съд Пазарджик, с което му е взета мярка за
неотклонение „задържане под стража“.

На страните се разясниха правата по чл. 274 и чл. 275 от НПК.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам искания за отводи и за други доказателства.

Адв. К.: Поддържа изцяло въззивната частна жалба.

Нямаме искания за отводи към състава.

Представям и моля да приемете като доказателства по делото една нотариалнозаверена декларация от бащата на обвиняемия и копие на кореспонденцията по e-mail между подзащитния ми и упълномощения тогава от него адвокат - С. К., Бог да я прости.

Адв. К.: Също поддържам жалбата и нямам искания за отводи към състава. Моля да приемете представените доказателства.

ПРОКУРОРЪТ: Не възразявам да се приемат днес представените от защитата документи, макар че нямат доказателствена стойност.

Обвиняемият П.: Не възразявам този състав на съда да гледа делото по мярката за неотклонение. Поддържам жалбата на адв. К..

Съдът намира, че няма процесуална пречка да бъдат включени в съвкупния доказателствен материал днес представените от адв. К. документи, а тяхната преценка за относимост към предмета на делото е въпрос по неговото съществуване.

Ето защо съдът

О П Р Е Д Е Л И :

Прочита и приема представените в днешното съдебно заседание от защитата на обвиняемия документи.

ПРОКУРОРЪТ: Други искания нямаме.

Адв. К.: Също.

Адв. К.: Също нямам други искания.

Обвиняемият П.: Нямам искания.

С оглед становищата на страните, че нямат нови искания и тъй като съдът намира, че делото е изяснено от фактическа и правна страна, следва да се даде ход на съдебните прения по същото, поради което

О П Р Е Д Е Л И :

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНИТЕ ПРЕНИЯ.

Адв. К.: Поддържам изцяло частната жалба, която е подробна. Във връзка с новопредставените доказателства ще маркирам.

Първоинстанционният съд не обсъди обясненията на обвиняемия, в които той заяви, че никой не го е уведомил, че трябва да бъде в България. В подкрепа на обясненията му представихме кореспонденцията му с адвокат К., чието поведение като защитник в ДП на мен ми е непонятно. Вижда се, че на e-mail адрес тя е имала кореспонденция с подзащитния ми, изпратила му е по този начин копие на пълномощно, което той е подписал празно и е върнал обратно и с което тя се е явила в ДП и затова е непонятно при привличането му в качеството на обвиняем защо същият адвокат е заявил, че няма връзка и няма контакт с обвиняемия.

На второ място, поддържам, че обвиняемият не е заминал за М., за да се укрие, както твърди прокуратурата, което е индикация за реалната опасност да се укрие, защото първоинстанционният съд твърди в мотивите си, че няма

опасност да извърши престъпление, с оглед чистото му съдебно минало, но има опасност да се укрие, като извлича този си извод от доказателствата по делото. Първоинстанционният съд не е посочил на база на какви доказателства по делото извлича този извод затова защото се вижда, че органите на ДП са разполагали с мобилния телефон на доверителя ми в М.. От представените трудови договори се вижда, че той работи в М. заедно със съпругата си. От представения акт за граждански брак се вижда, че там е сключил граждански брак - пред официалните власти на М.. От представения договор се вижда, че има договор за наем, който е регистриран в М.. Следователно, достатъчно беше т.нар. издирвач да се обади на мобилния телефон, който е получил от бащата на доверителя ми и да го осигури за нуждите на ДП. Неоснователно се прави извода, че той е отишъл в М., за да се укрие, като първоинстанционният съд преповтаря доводите на прокуратурата в искането и в пледоарията, а именно, че само 4 дни след това е заминал за М.. Той е заминал, за да работи, за да издържа двете си деца, за които сме представили писмени доказателства. Не е заминал да се укрива, тъй като към този момент той не е знаел, че срещу него има образувано каквото и да е ДП. Този факт му е бил неизвестен и му е бил съобщен от адвокат, в чиято добросъвестност аз се съмнявам, с оглед нейните изявления на ДП и представените днес писмени доказателства. Затова считам, че не са налице изискванията на чл. 63 и сл. от НПК, за да се приеме, че има реална опасност да се укрие обвиняемият при наличието на постоянен адрес във В., при наличието на данни, че той вече знае за какво става въпрос, че е вече тук със съпругата си и е готов да се изправи пред органите на ДП и прокуратурата да отговаря по повдигнатото обвинение. С чистото му съдебно минало, с постоянния му адрес и трудова характеристика аз считам, че с оглед личността на обвиняемия, най-тежката мярка за неотклонение е взета неправилно и незаконосъобразно, поради което ви моля да отмените определението на Пазарджишкия окръжен съд и вземете по-лека мярка за неотклонение, а именно „парична гаранция“, която ще бъде в достатъчна степен мярка, която да осигури присъствието на обвиняемия за нуждите на ДП.

Адв. К.: Уважаеми апелативни съдии, аз ще добавя само нещо към становището на адв. К.. На първо място поддържам въззивната частна жалба. Абсолютно подкрепям изтъкнатите в нея доводи и се присъединявам към тях. Това, което искам да добавя е следното.

Пред вас е изложен казус по чл. 64 във връзка с чл. 63 от НПК, а именно дали има достатъчно данни да се приеме, че обвиняемият може да се укрие или да извърши друго престъпление. За да може да постанови своя акт, съдът следва да обърне внимание, освен на българското, и на европейското законодателство и по-специално на ЕКЗПЧОС. В тази връзка трябва да се изходи от позицията, както на българския съд, така и на Европейския съд по правата на човека за продължаване на търпенето на продължително задържане по мерки за неотклонение. Следва да е налице не хипотетична, а

конкретна реална опасност от укриване или намеса в хода на съдебния процес на обвиняемия от извършване на престъпление или нарушение по начин, по който да е инкриминирано това деяние от националното законодателство. В тази връзка има константна практика на Европейския съд по правата на човека, която се изразява по дело срещу Полша. Там съдът приема, че установеният стандарт на Европейския съд по правата на човека изисква да се извърши преценката на основанията за задържане в съвкупност с преценка на възможност за налагане на други принудителни ограничения, предвидени в националното законодателство, като напр. полицейски надзор и др., които са изброени. Следователно, задържането на дадено лице може да бъде продължено само ако освобождаването му ще доведе до реална опасност от настъпване на вреда или ако налагането на друго средство за процесуална принуда не може да попречи този риск да го намали до степен, която да не обосновава задържането. В този смисъл се явява и предвидената изключителност на мярката за неотклонение „задържане под стража“ по българското законодателство в сравнение с другите мерки за неотклонение, чиито процесуални цели и предназначения са да обезпечат, само ако това е възможно с мерки с по-нисък интензитет.

По отношение на укриването компетентността е на прокуратурата и тя трябва да докаже наличието на обстоятелство, което да налага ограничаване на правото на свободно придвижване, в конкретния случай от укриване. Така или иначе пред вас има достатъчно доказателства, които са във връзка с чл. 56 от НПК, а именно чистото съдебно минало на подзащитния ни, събраните в първа инстанция доказателства, трудови договори, наличие на постоянен адрес, т.е. ние считам, че тази опасност от укриване не е налице, още повече, че първостепенният съд, след като е изследвал доказателствата по делото, самият той е достигнал до извода, че реалната опасност да се укрие е налице, но няма опасност той да извърши друго престъпление, така че с оглед на всичко казано аз считам, че не са налице предпоставките на чл. 63 от НПК, които са кумулативни. Затова моля да постановите съдебен акт, с който да се наближи по-лека мярка за неотклонение на лицето, а именно парична гаранция, която би осигурила в достатъчна степен неговото присъствие и ангажираността му в процеса.

Друг важен момент е забраната за напускане на територията на Република България по ЗМВР. Ако съдът прецени, че има някаква хипотетична опасност, независимо от всички данни по делото, аз смятам, че една такава мярка - забрана за напускане, би спомогнала в достатъчно голяма степен да бъде ангажирано присъствието на лицето в процеса, т.е. следвайки логиката на Европейския съд по правата на човека, това е една от мерките, които имаме, които съществуват по нашето законодателство и която в достатъчно добра степен играе своята роля, за да може да осигури присъствието на територията на Република България и в съответния процес на обвиняемия. В този смисъл моля да се произнесете.

Съдът даде дума за лична защита на обвиняемия.

Обвиняемият В. И. П.: Съгласен съм с казаното от адвокатите ми. Искам да добавя, да ви помоля да промените мярката ми за неотклонение.

ПРОКУРОРЪТ: Уважаеми апелативни съдии, моля да оставите без уважение жалбата на обвиняемия П. срещу определението на Окръжен съд Пазарджик и да потвърдите първоинстанционното определение.

В настоящия случай обвиняемият П. е процесуално ангажиран да е извършил престъпление по чл. 330, ал. 2, т. 1 от НК във вр. с ал. 1, във вр. с чл. 20, ал. 3 и 4 от НК и за което е предвидено наказание лишаване от свобода, с което се реализира първата кумулативно предвидена в чл. 63, ал. 1 от НПК предпоставка, която е обусловила първоначалното задържане. От представителите на защитата не се и оспорва и наличието на т.нар. обосновано предположение, като считам, че събраните в хода на ДП множество гласни, писмени и веществени доказателства и формираната във основа на тях доказателствена съвкупност се съдържат данни в такова качество и обем, че да обосновават във висока степен предположението, че П. е извършител на деянията, за които му е повдигнато обвинение, което е достатъчно за целите на настоящето производство, за което не е необходимо пълно доказване на обвинението.

Безспорно от страна на първоинстанционния съд опасността досежно извършване на престъпление не е налице, но е налице опасност лицето да се укрие. Считам, че некоректно е становището на защитата, че той не е знаел, че спрямо него има повдигнато обвинение и изведените на тази база хипотетични твърдения, че ако той е знаел, е щял да се върне на територията на РБ, за да участва в производството. Тези твърдения най-малко не почиват на никакви обективни факти. Видно от разпита му пред първата инстанция, той е подписал пълномощно, като адв. К. го е уведомила в какво точно го обвиняват в два телефонни разговори, т.е. обвиняемият е имал ясната представа, че срещу него се води наказателно производство, че му е повдигнато задочно обвинение и би могъл да се върне, но не е сторил това в рамките на 3 години.

Отделно от това, предвид на изложеното, че у обвиняемия безспорно е било налице знание за воденото срещу него производство, но не се е върнал в страната, е след като това незавръщане е с цел да се укрие и да предотврати разследването спрямо него, визираните твърдения в разпита са в разрез с разпита пред първата инстанция, където категорично се опровергава и заявеното от адв. К., че не е нямала връзка и контакт с обвиняемия. Това е изтъкнато като аргумент от защитата в подкрепа на това, че П. не е бил уведомяван за воденото срещу него производство. Адвокатката е заявила, че няма такъв контакт с обвиняемия. Защо и по какви причини го е заявила, е друго обстоятелство, което няма как да бъде проверено, тъй като адв. К. е починала.

Твърденията на П. са и в разрез с показанията на баща му, който е заявил, че няма връзка със сина си и че той е напуснал страната внезапно и

ненадейно, а обвиняемият твърди, че именно родителите му са изпратили призовката за ДП като снимка, за да я види. Твърдението, че родителите на обвиняемия са предоставили телефони на обвиняемия и съответно на органите на ДП, а също така и на полицията, за да се свържат с него, на практика се опровергава от така посочените показания, както на баща му, така и от заявеното от адвокатката му по повдигнатото обвинение.

В този смисъл, още веднъж считам, че съществува реална, а не хипотетична опасност обвиняемият да се укрие при промяна на мярката му за неотклонение. Същият няма постоянно местоживее в страната, трайно е ангажиран с трудови договори в чужбина. Твърденията от страна на защитата му, че неговото внезапно заминаване 4 дни след извършване на инкриминираното деяние няма нищо общо с това, че съучастниците му са били разкрити, а че си е бил намерил работа в М., поради което е заминал да работи там, няма нищо общо и с представянето на трудовите договори, тъй като видно от тях, те са сключени два месеца след като П. е напуснал територията на страната. Именно с оглед на изложените обстоятелства, с факта, че П. живее постоянно в чужбина, считам, че съществува реална опасност при евентуално изменение на мярката за неотклонение той да се укрие. С оглед на изложените обстоятелства, моля да потвърдите определението на първоинстанционния съд.

Адв. К. /реплика/: Пресилват се и се преувеличават по някакъв начин доказателствата по делото. Ние не знаем като защитници все още, защото не сме и запознати с делото, дали той е извършил престъплението или не. Дори да го е извършил, моля да имате предвид, че за това деяние се предвижда наказание от 3 до 10 години лишаване от свобода. Реално погледнато, при признаване на вината и преминаване на съкратената процедура отиваме на 3 години лишаване от свобода и при условие, че не е осъждан, може да получи условна присъда, т.е., аз не виждам от какво има да се страхува този обвиняем, при положение, че са налице всички характеристични данни и има добро процесуално поведение на ДП, пред прокуратурата, за да се укрива. Не бива да се преиначават фактите. Ако проследите изпратената призовка от неговите родители, упълномощаването на адвокат и от там, доколкото разбрахме другите двама, които са извършители, са били вече осъдени, но ние не знаем как са осъдени, направили ли са споразумение, дали срещу това споразумение не са дали показания срещу него, направили ли са някакъв оговор. Тепърва ще се изясняват тези факти. Приемам, че е налице обосновано предположение, но не приемам, че се е укрил и че има опасност да се укрие, защото хронологията на документите сочи на друго.

Адв. К. /реплика/: Искам да добавя, че от самите доказателства, събрани до момента, става ясно, че той си има постоянен адрес на територията на Република България, имал е бракове с различни жени, има две деца от тях, на които не само дължи издръжка, но има и режим на свиждане с тези деца. Няма как той да няма трайна обвързаност с територията на РБ, както твърди прокуратурата.

Съдът

О П Р Е Д Е Л И :

Дава последна дума на обвиняемия.

Обвиняемият В. И. П.: Аз желая, ако може, да се промени мярката ми за неотклонение.

Съдът се оттегли на тайно съвещание.

Съдът, след проведеното тайно съвещание, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 64, ал. 7-8 от НПК.

Образувано е по частна жалба на адв. Т. К. – пълномощник на В. И. П., обвиняем по ДП № 647/2019 г. по описа на РУ на МВР – Пазарджик, против протоколно определение № 272 от 05.05.202023 г. постановено по ЧНД № 541/2023 г. на Пазарджишки окръжен съд, с което му е взета мярка за неотклонение „задържане под стража“.

След като съобрази доводите на страните и след проверка на атакуваното определение на Пазарджишки окръжен съд, настоящият съд намира, че същото е правилно и законосъобразно и следва да се потвърди.

Изцяло се споделят доводите на първия съд, че в случая са налице всички кумулативно предвидени от закона предпоставки за вземане на най-тежката мярка за неотклонение задържане под стража, като изложените подробни мотиви във връзка с наличието на всяка една от тях няма да бъдат преповтаряни, тъй като се споделят от въззивния съд. Още повече, че не се спори от страните, че в случая е налице обосновано предположение за авторството на деянието, в което е бил обвинен В. И. П..

Спрямо обвиняемия В. И. П. е било повдигнато обвинение за подбuditелство и помгачество към умишлен палеж. Деянието е било квалифицирано с оглед опасността на умишления палеж на имущество със значителна стойност – 66 630 лева за живота и здравето на намиращите се в запаленото жилище негови обитатели. Санкционната рамка на престъплението е с висок минимум и максимум на наказанието лишаване от свобода съобразно предвидения от законодателя по-тежко наказуем квалифициран престъпен състав на престъплението. Това разкрива и високата степен на обществена опасност на подобен тип престъпно поведение. Настоящият съд намира, че от доказателствената маса, събрана в хода на разследването, може да се направи извод за наличието на обосновано предположение за авторството на вмененото престъпление. От включените до момента надлежни гласни и писмени доказателствени средства като протоколите за разпит на свидетели и привлечени лица, протоколите за огледи на местопроешествие, както и приложените справки и заключения на вещи лица и приобщените веществени доказателства, които корелират помежду си, се изважда и наличието на обосновано предположение за авторството за вмененото на П. обвинение.

Настоящият съдебен състав споделя и становището, застъпено от Пазарджишкия окръжен съд по отношение на преценката на останалите предпоставки, свързани с вземане на мярка задържане на обвиняемия, а именно наличие на опасност от укриване. Тя правилно е била изведена от тежестта на обвинението и каузалните му особености, както и предвид обстоятелството, че в случая са били „преизпълнени“ изискванията на закона за подвеждане по по-тежко наказуем състав на престъпление – пострадали се явяват две лица наместо едно, каквото е изискването на т. 1 на чл. 330, ал. 2 НК и наред с това на обвинения е вменена не една, а две форми на съучастие – едновременно действия като подбудител и като помагач към престъпното деяние. Всичко това само по себе си обуславя наличието на реална опасност в посочените от първия съд насоки. Не без значение е и обстоятелството, че обвиняемият П. е бил обявен за общодържавно издирване, което не е дало резултат. В последствие е била издадена и ЕЗА и той е бил обявен и за международно издирване. В крайна сметка е бил установен на територията на М. и предаден по съответния ред.

Не могат да бъдат споделени доводите на защитата пред настоящата инстанция, че обвиняемият П. не се бил укривал зад граница, тъй като изобщо не бил узнал за воденото спрямо него наказателно преследване. Подобни доводи не намират опора в материалите по делото, поради което не могат да бъдат споделени. Съобразно същите той е напуснал пределите на страната ни няколко дни след деянието, като е бил многократно търсен на известния му адрес в страната, където неговите близки са отказвали да предоставят данни за адрес зад граница. Представената декларация от бащата на подсъдимия в противната насока не може да се цени като доказателство за противното, още повече че противоречи на приложените по делото материали за проведените ОИМ. Малко след като съучастниците на П. са били привлечени за престъплението на 11.06.2019 г. - на 26.06.2019 г. самият П. лично е упълномощил защитник във връзка с настоящото досъдебно производство, което е било цитирано с номера си в приложеното по делото пълномощно, оформено на адвокат С. Г. К. от АК – Пазарджик. След безрезултатното издирване на П., същият е бил привлечен като обвиняем задочно в процедура, в която взела участие и адв. С. К. на 25.02.2020 г., като заявила, че също не разполага с възможност да представи данни за контакт с клиента си.

Съвкупният анализ на всичко изложено до момента налага извод, че най-адекватна за водещото се спрямо обвиняемия П. наказателно производство е мярката за неотклонение „задържане под стража“ предвид демонстрираното процесуално поведение, като ангажираността с работа, близки и роднини не могат да доведат до извод, противен на вече направения. Не може да бъде споделено предложението на защитата за по-лека мярка. При изяснената трайна връзка на П. с чужбина и продължителното му отсъствие от адреса, на който е бил регистриран в страната ни, е налице възможност същият да продължи да се укрива зад граница. Предложението на защитата за налагане на забрана за пътувания в чужбина също така не се явява подобна

гаранция доколкото пътуванията в рамките на ЕС са свободни и лицата се проверяват по метода на оценка на риска.

С оглед на изложеното, Пловдивският апелативен съд намира, че определението на първоинстанционния съд е обосновано, правилно и законосъобразно и като такова следва да се потвърди, а жалбата, като неоснователна, да се остави без уважение.

Предвид горното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА протоколно определение № 272 от 05.05.2023 г. постановено по ЧНД № 541/2023 г. на Пазарджишкия окръжен съд, с което е взета мярка за неотклонение „задържане под стража“ по отношение на В. И. П. - обвиняем по ДП № 647/2019 г. по описа на РУ на МВР – Пазарджик.

Определението е окончателно.

Заседанието се закри в 10:51 часа.

Протоколът изготвен в с. з.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____

Секретар: _____